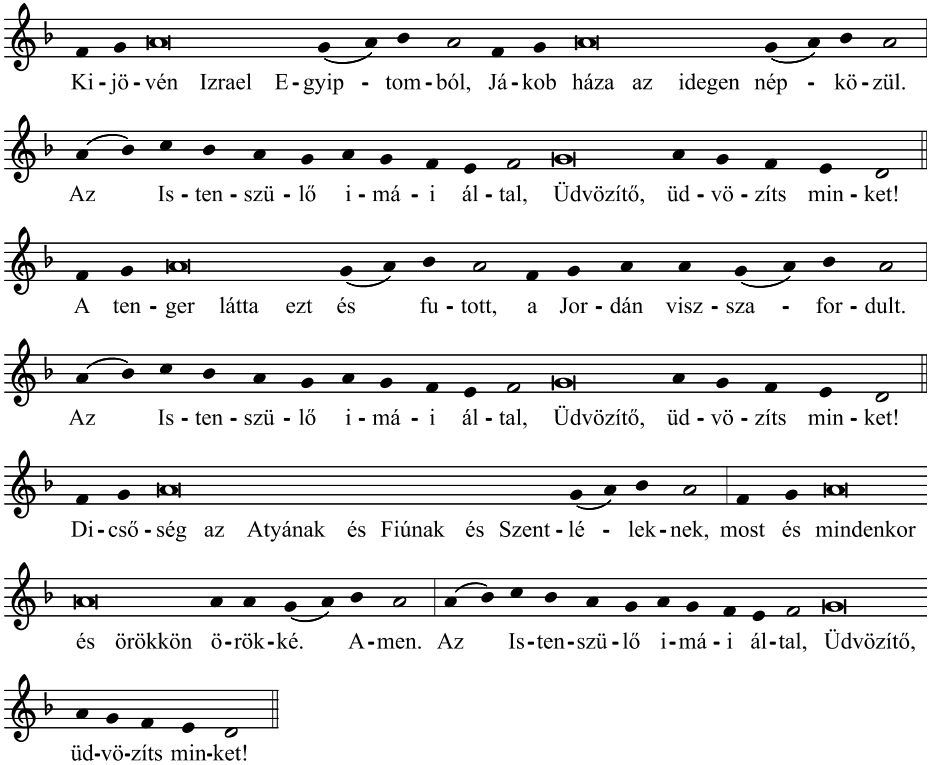

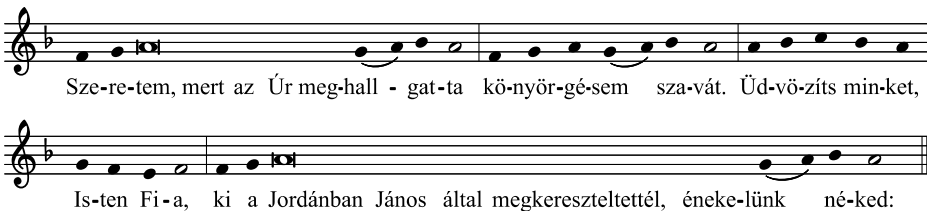
01.06. Istenjelenés (Vízkereszt)

I. ün. antífona

Ki - jö - vén Izrael E - gyip - tom - ból, Já - kob háza az idegen nép - kö - zül.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!
A ten - ger látta ezt és fu - tott, a Jor - dán visz - sza - for - dult.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!
Di - csó - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor
és örökkön ö - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,
üd - vö - zíts min - ket!

II. ün. antífona

Sze - re - tem, mert az Úr meg - hall - gat - ta kő - nyör - gé - sem sza - vát. Üd - vö - zíts min - ket,
Is - ten Fi - a, ki a Jordánban János által megkereszteltettél, éneke - lünk né - ked:

Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja. Mert hozzám hajtot-ta fü-lét,
 a-zért segítségül hívom őt nap-ja - im-ban. Űd-vö-zíts min-ket, Is-ten Fi-a,
 ki a Jordánban János által megkereszteltetél, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja,
 al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. ún. antifona

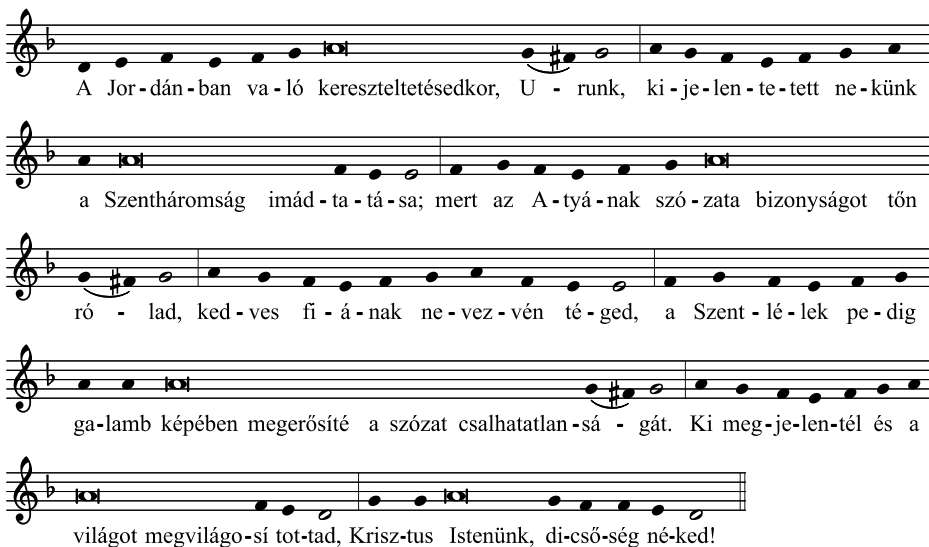
Ad-ja-tok há-lát az Űr-nak, mert jó; mert ö-rök-ké-va-ló az ő ir-gal-mas-sá-ga.

Bemeneti vers

Ál-dott, a-ki az Űr ne-vé-ben jó. Is-ten az Űr és meg-vi-lá-go-sít min-ket.

Tropár, 1. hang

A Jor-dán-ban va-ló kereszteltetésedkor, U - runk, ki-je-len-te-tett ne-künk
 a Szentháromság imád-ta-tá-sa; mert az A-tyá-nak szó-zata bizonyáságot tőn
 ró - lad, ked-ves fi - á - nak ne - vez - vén té - ged, a Szent - lé - lek pe - dig
 ga-lamb képében megerősíté a szózat csalhatatlan - sá - gát. Ki meg-je-len-tél és a
 világot megvilágo-sí tot-tad, Krisz-tus Istenünk, di-cső-ség né-ked!

Dicsőség... most és... 4. hang, konták-dallam

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön

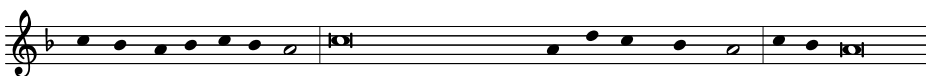

ö-rök-ké. A-men.

Konták, 4. hang

Ki-je-lentéd magadat ma a min-den-ség-nek, és a te orcád vilá-gos-sá-ga, U-ram,

je-gyez-te-tett mi-re-ánk, kik önérzettel dicsői-tünk té-ged, mond-ván: le-szál-lottál és

meg-je-len-tél ne-künk, ó megközelíthet-len vi-lá-gos-ság!

Akik Krisztusban (3x)

A-kik Krisz - tus - ban ke-resz-tel-ked-te-tek, Krisz-tus-ba öl-töz-köd-te - tek.

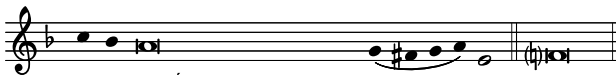

Al-le-lu-ja.

Prokimen, 4. hang

Ál-dott, aki az Úr nevében jő. Is-ten az Úr és meg-vi-lá-go-sít min - ket,

Is-ten az Úr és megvilágosít min - ket.

Vers: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert irgalma örökkévaló!

(117. zsoltár)

Alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Hozzatok az Úrnak, Isten fiai, hozzatok az Úrnak fiatal kosokat!

Vers: Az Úr hangja a vizeken, a dicsőség Istene mennydörgött, az Úr a nagy vizek fölött.

(28. zsoltár)

Magasztalás

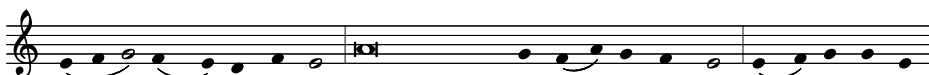

Ma - gasz - tald, ma - gasz - tald, én lel - kem, én lel - kem a Jordánban

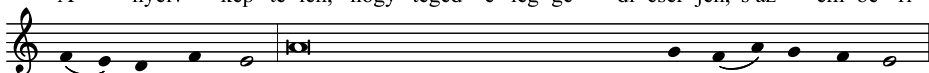

meg - ke - resz - telt Krisz - tus ki - rályt!

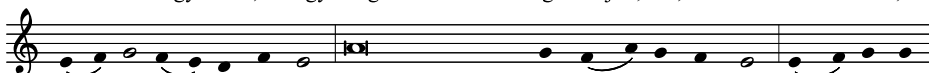
9. imrosz, 2. hang

A nyelv kép - te - len, hogy téged e - lég - gé di - csér - jen, s az em - be - ri

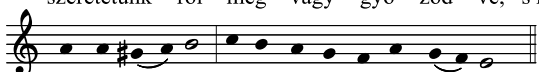
el - me gyar - ló, hogy téged méltóan magasztaljon, ó, Is - ten - szü - lő,

de jó - sá - gos lé - vén, fogadd el a mi jó - szán - dé - kun - kat, mert há - lás

szeretetünk - ről meg vagy győ - ződ - ve, s mivel te vagy a kereszténység

párt - fo - gó - ja, a - zért di - cső - í - tünk té - ged!

Áldozási vers

Megjelent a mi Istenünk kegyelme minden embernek. Alleluja.